

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 25. Thomas Joannem Oxoniensem excommunicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1166.

non habuerunt ibi Thomam, qui Suesionem abierat, ibi Suffragia S. Virginis, S. Draufini, & S. Gregorii, cujus Reliquiæ ibi asservari credebantur, imploraturus. Ita se se præmuniebat ad pugnam, quam cum Rege Angliæ initurus erat, ferendo in eum Censuram; nam S. Draufinum Pugiles, pridie quam decertarent, invocare solebant. Cum S. Thomas tres noctes in Ecclesiis horum Sanctorum orando consumsisset, altera die post Ascensionem iter ingressus est, Veze-liacum petiturus, ubi in Festo Pentecostes excommunicationem contra Regem suosque pronunciaret. Sed Feria sexta ante Festum certior fit, Regem Angliæ in gravem morbum incidisse, misisseque ad Regem Franciæ nuncium, qui ipsum excusaret, quod ad colloquium (id enim Rex Angliæ a Rege Franciæ expetierat) venire non posset. Hoc adjunctum Thomam ad differendam Regis Angliæ sententiam, quod aliunde multi suadebant, coegit.

§. XXV.

Thomas Joannem Oxoniensem excommunicat.

In Festo Pentecostes, quod hoc anno millesimo centesimo sexagesimo sexto in diem duodecimam Junii incidebat,
Thomas

Thomas Vezeliaci in Ecclesia S. Magda-
lenæ, præfente ex diversis nationibus
magna populi frequentia, suggestum
conscendit, & postquam dixisset ad
populum, Joannem Oxoniensem de-
nunciavit excommunicatum, quod Schis-
mate se involvisset, cum in Conventu
Herbipolensi se juramento Imperatori ob-
strinxisset, quod cum Archiepiscopo Co-
loniensi Schismatico communicasset, &
Decanatum Saresberiensem, Papa ne-
quicquam prohibente, usurpasset. Præ-
terea nominatim excommunicavit Ri-
chardum Archidiaconum Pictaviensem,
cum quinque aliis, & generatim omnes
illos, qui deinceps bona Ecclesiæ Cantua-
riensis invaderent. De Rege commemo-
ravit, quod eum admonuisset; satisfaci-
endum esse Ecclesiæ, ad pœnitentiam per-
agendam iterum invitavit, comminatus
se post breve temporis spatium in eum ex-
communicationis sententiam pronuncia-
turum. Tandem publice damnavit Decre-
tum, in quo ita dictæ Consuetudines
Angliæ scriptæ erant, illos excommunica-
tioni subjacere declaravit, qui in poste-
rum hujus Decreti auctoritatem obten-
derent, & Episcopos a promisso eas ser-
vandi absolvit. Data deinde epistola,
omnes Provinciæ Cantuariensis Epi-
scopos eorum certiores fecit, quæ modo
ipse egisset, præcepitque Episcopo Londi-
nensi,

Sæcul. XII.
A.C. 1166.

1. ep. 96.

Sæcul. XII. nensi, ut ceteris epistolam suam com-
 A C. 1166. municaret. Scripsit quoque Archiepi-
 scopo Rotomagensi, omniaque Papam
 edocuit, petens, ut acta a se confirma-
 ret. Interea Rex Walterium Docto-
 rem *de Insula* in Angliam misit, literas
 de his, quæ Chenone acta erant, de-
 laturum, & Anglos monituum; Ap-
 pellationem interpositam esse, ipsi portus
 custodirent, Clerici autem Archiepi-
 scopo obedire non præsumerent.

ep. 143. 138.

§. XXVI.

Concilium Londinense.

Haud diu post Episcopi, jubente Rege,
 Londini cum quibusdam Abbatibus
 congregati appellare contra Archiepi-
 scopum decreverunt. Primi appella-
 runt Episcopi Londinensis & Sares-
 beriensis. Exoniensis * eo adduci non
 potuit. Rosensis excusari se rogavit ob
 morbum, quem omnes simulari credide-
 runt. Episcopus Wintoniensis quoque
 se excusavit, rescribens in hæc verba:
*Vocor a Summo Pontifice, a quo appel-
 lare nolo.* Credebant Episcopi, ipsum
 a Papa mandatum accepisse, ut veni-
 ret; sed ipse innuere volebat, se, cum
 ad ultimam senectutem pervenisset, jam
 jam ad tribunal Jesu Christi vocandum
 esse. Is enim erat Henricus, Stephani
 Regis frater, qui Sedem Wintoniensem
 tunc

* Excester.